

Vergaderjaar 1988–1989

20 926

Wijziging van de loonbelasting en de inkomstenbelasting (verhoging kostenforfait inkomsten uit vroegere arbeid)

Nr. 7

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 7 december 1988

1. Algemeen

De leden van de P.v.d.A.-fractie menen op basis van de memorie van antwoord te kunnen concluderen dat van de bestudeerde alternatieven voor het onderhavige voorstel een verhoging van de minimum-uitkeringen de doelstelling van het wetsvoorstel het dichtst benadert. Uit de door de regering gedane keuze voor de onderhavige maatregel kan worden afgeleid dat de regering een andere mening is toegedaan omdat rekening moet worden gehouden met alle van belang zijnde factoren. Deze leden geven aan overtuigd te zijn van het bezwaar dat op dit moment zou zijn gelegen in een doorbreking van de huidige koppeling van het referentieminimumloon aan het wettelijk minimumloon voor werkenden. Wat betreft toepassing van het koppelingsmechanisme meen ik dat daarover pas vruchtbaar zal kunnen worden gesproken in het kader van de discussie over de beleidsmatige aanpassing van de uitkeringen.

De leden van de P.v.d.A.-fractie vragen of het alternatief van een WAO-franchiseverhoging dat een gunstig effect heeft op het minimum-inkomensniveau, met de sociale partners is besproken. Zij vragen nader in te gaan op dit alternatief.

Met betrekking tot de heffing van premies werknemersverzekeringen en toepassing van de huidige WAO-franchise bestaan een aantal knelpunten waarover in het kader van de Sociale Verzekeringsraad in overleg met werkgevers en werknemers oplossingen worden gezocht. Mede in verband met de onzekerheid ten aanzien van de ontwikkelingen op het sociale zekerheidsterrein (Oort-voorstellen; rapport commissie-Grapperhaus) en de inspanningen die in het kader van nieuwe wetgeving (verzekerenadministratie; uitvoering Oort-voorstellen) noodzakelijk zijn, is de advisering nog niet afgerond. De bestaande technische knelpunten die sterker zouden worden gevoeld bij verhoging van de WAO-franchise, maken naar het oordeel van de regering een verhoging van de WAO-franchise niet wenselijk. Ik verwijs voorts naar de opmerkingen die de regering bij de Algemene Politieke en Financiële Beschouwingen omtrent dit onderwerp heeft gemaakt alsmede naar het gestelde bij de schriftelijke behandeling van het wetsvoorstel 20 915 (Bevriezing minimumloon en sociale uitkeringen). Ten slotte wijs ik nog op de brede steun die de

regering heeft kunnen constateren met betrekking tot de onderhavige maatregel wat betreft het laten delen van degenen die een bovenminimale uitkering, een aanvullend pensioen of een VUT-uitkering genieten.

2. De voorgestelde maatregel

De leden van de P.v.d.A.-fractie vragen waarom nog geen beslissing is genomen de voorgenomen forfaitverhoging in het kader van Oort te handhaven. Het antwoord hierop ligt besloten in de in de memorie van toelichting vermelde inspanningsverplichting van de regering met betrekking tot een gelijkwaardiger inkomensontwikkeling. Op dit moment is het te vroeg om de voor 1990 relevante omstandigheden te kunnen beoordelen. Een van de overwegingen die te zijner tijd een rol kunnen spelen, zal ongetwijfeld zijn de inkomenseffecten die zouden optreden indien de voorgestelde maatregel niet wordt voortgezet.

De leden van de P.v.d.A.-fractie constateren dat de regering het aspect van het afnemen van het verschil tussen actieven en niet-actieven in de afweging van belangen kennelijk ondergeschikt heeft geacht aan andere aspecten. Zij vragen in dit verband of de regering de overweging van deze leden deelt dat dit niet de aanleiding mag vormen tot weer andere maatregelen die beogen het netto-verschil vervolgens te verhogen. Ik merk daarover op dat een dergelijke conclusie niet onvoorwaardelijk mag worden getrokken gelet op het belang van het netto verschil tussen actieven en niet-actieven voor de werking van de arbeidsmarkt. Deze leden kan worden toegegeven dat het niet voor de hand ligt het vaste kostenforfait voor inkomsten uit vroegere arbeid verder te verhogen. Over de vraag welke maatregelen voor 1990 mogelijk en wenselijk zijn, zal naar mijn verwachting pas in de loop van 1989 duidelijkheid kunnen ontstaan. In het licht van deze onzekerheid moet ook worden gezien mijn opmerking in de memorie van antwoord dat aan het voor 1989 voorzien van rijksbijdragen geen gevolgen zijn verbonden voor de Oort-voorstellen omdat niet besloten is tot handhaving van deze maatregel na 1989.

De leden van de P.v.d.A.-fractie constateren terecht dat de forfaitverhoging in de voorgestelde wetwijziging qua regelgeving niet beperkt is tot 1989.

Wordt de maatregel niet gecontinueerd, dan is inderdaad een nieuwe wetwijziging noodzakelijk. Deze leden zien het goed dat de onderhavige wettelijke bepaling in de Oort-wetgeving buiten schot blijft, zodat deze niet aangepast behoeft te worden aan dit wetsvoorstel. De voorgestelde wijziging wordt evenmin door de Oort-wetgeving «opzij» gezet.

De rijksbijdragen die het gevolg zijn van dit wetsvoorstel zullen een juridische basis krijgen door middel van een nota van wijziging op de begrotingen van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, die binnenkort zal worden ingediend.

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding